

hører, at der er saa megen Stemning imod saadan Inddragning paa Grund af, at det skulde være forbundet med større Opossejler for Byen end for vedkommende Landkommune, absolut fastholde, at der bør være Sikkerhed for Landkommunen mod at lide Tab derved, at Jorden bliver tagen fra den, uden at den paa nogen Maade faar Leilighed til at udtale sig om Sagen og oplyse, om der maatte være en eller anden Grund, der kunde gjøre det ønskeligt for den at beholde Jorden. Nu vil den nemlig, naar de to andre Parter ere enige, helt kunne affæres fra at komme til at udtale sig. Jeg har tænkt mig, at man mulig kunde have indbragt et Ændringsforslag, som gik ud paa at frytte de to Drd i første Paragraphs 4de Linie „enten — eller“; naar da alle tre Parter bleve indvarede til at deltage i Forhandlingen om den tilsigtede Adskillelse, saa vilde de faae Leilighed til hver fra sin Side at udtale sig om Sagen. Men da flere af de ærede Medlemmer, til hvilke jeg har henvendt mig og talt om denne Sag, have ment, at dette ikke lod sig gjøre, fordi der saa altid vilde stille sig Banskeligheder i Veien for Indlemmelsen, saa har jeg troet at maatte frasælde dette, imod at der fattes en vis Grænse for, hvor meget Hartkorn der fra et Landdistrikt maatte indbrages under en Kjøbstad uden Godtgjærelse. Det vil vistnok sjældnere blive Tilfældet, at et Landdistrikt vilde ønske at indbrage noget af Kjøbstadgrunden, thi om der ogsaa kunde være Smaaflytter, som egne sig dertil, saa vilde de jo rimeligvis være bebyggede og altsaa kun medføre Tab for Landkommunen. Derfor vil der vist neppe fremkomme nogen Begjæring af den Slags. Meget større Grund er der til at befrygte, at der kan ske Indgreb i Landkommunernes Hartkorn, som kunde være temmelig søselige for saadanne Smaakommuner, der ligge tæt op til en By, og jeg maa derfor fastholde og bede det ærede Thing at stemme for det Ændringsforslag, som gaar ud paa, at der skal ydes Godtgjærelse for det Hartkorn, som fraflyttes Landkommunen og lægges ind under Kjøbstadkommunen, forsaavidt det naaer et bestemt Maal.

J. Andersen: De Udtalelser, som vi hørte fra den ærede Ordfører og fra det ærede Medlem for 7de Kreds (Dvistgaard), forekom mig næsten at gaa ud paa, at det skulde være aldeles umuligt, at Landkommuner nogenstunde skulde kunne lide Tab ved en saadan Indlemmelse, men at de udelukkende skulde have Fordel ved at miste et

Distrikt, som blev indlemmet i en Kjøbstad. Jeg vil nu gjøre opmærksom paa — hvad der i Dvrigt ogsaa blev sagt af det ærede kongevalgte Medlem (Carlsen) — at det jo kunde tænkes, at det var een Mand, som eiede det hele tilstødende Distrikt. Nu turde det dog muligvis lade sig gjøre, at en saadan Mand, som havde en stor Koloni af Arbejdere, lod sit Hartkorn indlemme under Byen, men derimod lod det Areal, hvorpaa Kolonien ligger, vedblive at være under Landkommunen. Det turde dog nok være, siger jeg, at man kunde paavise saadanne enkelte Tilfælde, hvor der kunde være lige saa stor Rimelighed for, at Landkommunen kunde lide Tab, som for at Kjøbstaden vilde lide Tab, hvad der blev paavist af det ærede Medlem for 7de Kreds (Dvistgaard). Jeg betvivler meget, at Kjøbstaden vilde tabe ved en saadan Indlemmelse. — Af de Forhandlinger, som ere blevne førte her i Dag, er jeg bleven overbevist om, at der mangler en Ting ved Lovforslaget, nemlig en Bestemmelse om, at samtlige Kommunalbestyrelser skulde være enige om en Indlemmelse, for at den kan finde Sted; thi jeg tvivler ikke om, at det ellers let vil kunne ske, at en Landkommune kommer til at lide et betydeligt aarligt Tab. Det er ikke nok, at der findes en pletblikkelig Afregning Sted, thi det, at Landkommunen mister et Areal, er Noget, som har Betydning for bestandig. Man kunde jo f. Ex. tænke sig, at en Mand har en stor Gaard eller en stor Fabrik, som ligger tæt op til en Kjøbstad, men hører til Landkommunen, i hvilken han ogsaa har sine Arbejdere boende. Han kunde da indlemme det Areal, hvorpaa Fabrikken eller Gaarden ligger, i Kjøbstadkommunen og derved frigjøre sig for en Mængde Byrder, som vilde paahvile ham i Landkommunen, da jo nemlig en stor Arbejderbefolkning altid medfører en hel Del Udgifter for Fattigvæsenet og navnlig for Skolevæsenet. Det er altsaa min Overbevisning, at det vilde være rigtigt til 3die Behandling at stille Forslag om, at baade Sogneraadet i Landkommunen og Byraadet i Kjøbstadkommunen skulde være enige med $\frac{2}{3}$ eller en vis kvalificeret Majoritet af Grundeierne, for at Indlemmelsen kunde finde Sted. — Jeg kan i Dvrigt ganste tiltræde den Bemærkning, som det ærede Medlem for 9de Kreds (Strup) udtalte, nemlig at det ikke vilde være rigtigt i noget Tilfælde at negte en Mand Erstatning for det Tab, som han lider, og jeg kan heller ikke stemme for det paagjældende Ændringsforslag, efter at jeg har hørt den ærede Talers Betænkninger derved.